

فناوری‌ها از طریق طی کردن سیکل و فرایند شتاب‌دهی از ایده تا محصول انجام می‌شود

جایگاه کارخانه‌هاک نوآوری

در رشد و توسعه زیست‌بوم فناوری کشور

منطقی و مؤثر بین صنعت و دانشگاه ایجاد کنند.

از آنجا که در دانشگاه‌ها، دانشجویان موظفند که یک تز و پایان‌نامه در مقاطع مختلف تحصیلی ارائه دهند و بر حسب درجات و مراحل تحصیلی بالاتر مانند ارشد و دکتری، پایان‌نامه‌ها نیز معتبرتر و مؤثرترند؛ بنابراین بهتر است که این پایان‌نامه‌ها و تزهای دانشگاهی صاحب یا متولی داشته باشند. بخش صنعت، می‌تواند صاحب و متولی این تزها باشد که در حوزه‌های مختلف فناوری تهیه می‌شوند و کارخانه‌های نوآوری حلقه ارتباط و اتصال بین صنعت و دانشگاه و هم‌منظور بین فناوران و نوآوران و سرمایه‌گذاران عام هستند.

کرمی می‌گوید: کارخانه‌های نوآوری، خدماتی مانند مکان و دفتر کار، مشاوره‌های فنی بازاریابی و جذب سرمایه‌گذاری، ارائه و تامین مواد اولیه تجهیزات، بازاربایی و صادرات، مانیتورینگ و ساخت در حوزه نوآوری را در قالب یک مجموعه جمع می‌کنند و در اختیار فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها قرار می‌دهند. هدف اصلی کارخانه‌های نوآوری، جذب، توسعه و توانمندسازی فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و همچنین جذب سرریز فناوری و هدایت آن به سمت صنعت در راستای توسعه کسب و کارهای نوپا و سرمایه‌گذاری در بخش‌های خطرپذیر و پرریسک است که در نهایت منجر به توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان، فناوری و خلاق می‌شود.

بر همین مبنا، کارخانه نوآوری آمیر را

در اکوسیستم نوآوری که به آن زیست‌بوم فناوری و نوآوری نیز گفته می‌شود، بازیگرانی به صورت یک زنجیره درون آن قرار دارند که هر کدام از اعضا نقشی را بر عهده گرفته‌اند و به نوعی تکمیل‌کننده یکدیگر هستند. دانشگاه‌ها به عنوان مرجع اصلی پرورش و اصطلاحاً تولید نیروی انسانی متخصص و دانش فنی محسوب می‌شوند، اما برای اینکه دانشجویان در کنار استادان بتوانند بر حسب نیازهای جامعه یک ایده را به محصول یا از علم به فناوری تبدیل کنند، نیازمند این هستند که در مکان‌ها، جایگاه‌ها و پایگاه‌های مناسب و مخصوص استقرار یابند. در این راستا گفت و گویی با پرویز کرمی، مدیرعامل کارخانه نوآوری آمیر انجام داده ایم.

مسئولیت تولید و شکل‌دهی استارت‌آپ را بر عهده دارند و از طریق جذب و شناسایی ایده‌ها به تشکیل تیم، حمایت مالی و فنی، هدایت، راهنمایی و مشاوره دانشجویان و کارآفرینان نوآوری می‌پردازد. وی افزود: در این فرآیند، شرکت‌های استارت‌آپی از دل یک فرآیند فناورانه به وجود می‌آیند و فعالیت‌های تجاری خود را آغاز می‌کنند.

در ۱۰ سال گذشته یکی از مراکز نوآوری که در قالب کارخانه‌های نوآوری در کشور مطرح شد کارخانه نوآوری آزادی بود. این کارخانه جزء نخستین تجربیات در کشور بود که به کمک معاونت علمی فناوری ریاست‌جمهوری و یک شرکت بخش خصوصی در حوزه‌های مختلف آغاز به کار کرد. اکنون اما این کارخانه‌های نوآوری در استان‌های اصفهان، مشهد (خراسان)، یزد، فارس، سیستان و بلوچستان، گلستان، کرمانشاه، آذربایجان شرقی، البرز، گیلان و... به وجود آمده و مشغول فعالیت هستند.

با این تفاسیر، یکی از نقش‌های اصلی کارخانه‌های نوآوری این است که ارتباط

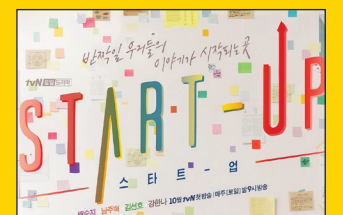
کرمی می‌گوید: پارک‌های علم و فناوری طی دهه‌های اخیر در مقیاس و اشل‌های بزرگ‌تر به‌عنوان یکی از این مکان‌ها و جایگاه‌ها در دنیا و کشور ما ایجاد شده‌اند که وظیفه آنها دادن تسهیلات و توانمندسازی شرکت‌های کوچک برای تشکیل شرکت‌های بزرگ است؛ به همین دلیل در پارک‌های علم و فناوری به دانشجویان و صاحبان ایده‌های نوآورانه خدمات و تسهیلاتی توسط دولت‌ها ارائه می‌شود تا به بلوغ برسند و تبدیل به شرکت‌های بزرگ فناوری و دانش‌بنیان شوند. در گام بعدی، مراکز نوآوری دیگری وجود دارند که با عنوان‌های کارخانه‌های نوآوری، مراکز نوآوری و خانه‌های خلاق و نوآوری یا شتاب‌دهنده‌ها نامیده می‌شوند.

در این مراکز تجاری، فناوری‌ها از طریق طی کردن سیکل و فرایند شتاب‌دهی از ایده تا محصول انجام می‌شود. کارخانه‌های نوآوری برگرفته از تجربه مشابه آنها در برخی کشورهای اروپا که به «استارت‌آپ فکتوری» معروف هستند شناخته می‌شوند. آنها بومی‌سازی شده و دستگاه‌ها و نهادهایی هستند که

آموزش صرفرتاه ۱۰ استارت‌آپ دریک سریال کره‌ای

این روزها، وقتی صحبت از کارخانه‌ها و همچنین مراکز و نواحی نوآوری می‌شود، می‌توان به اهمیت حمایت از جوانان خلاق دارای ایده‌های ارزشمند پی برد. اینکه یک ایده چگونه می‌تواند به بلوغ برسد و در این مسیر چه عواملی می‌تواند تأثیرگذار باشد، موضوعی است که در یک سریال کره‌ای می‌توان آن را به خوبی مشاهده کرد.

مجموعه تلویزیونی «استارت‌آپ» محصول سال ۲۰۲۰ کره، یکی از چندین سریال و فیلم ساخته‌شده درباره راه‌اندازی یک کسب‌وکار محسوب می‌شود. موضوع راه‌اندازی یک کسب‌وکار و در عین حال داشتن یک حامی یکی از مهم‌ترین اصول مبانی اقتصاد در جهان امروز ماست. عده‌ای جوان در رویای راه‌اندازی یک استارت‌آپ در حوزه هوش مصنوعی تلاش بسیاری می‌کنند، اما به دلیل نداشتن منابع مالی به پایان راه نزدیک شده‌اند. در این میان و به واسطه گره خوردن یک داستان دیگر به زندگی شان، مسیر آنها نیز تغییر کرده و سر از «هکاتون» یک سیلیکون‌ولی خیالی کره‌ای به نام «سندباکس» (SandBox) در می‌آورند. سندباکس در هکاتون ۲۲ ساعته خود به دنبال چند گروه یا شرکت خلاق است به جامی گردد که بتواند با حمایت از آنها، ضمن توسعه کار آن شرکت‌ها، سود مالی خوبی نیز به دست آورد. هکاتون به رویدادی گفته می‌شود که در آن برنامه‌نویسان رایانه و افراد دیگری که درگیر توسعه نرم‌افزار هستند، از جمله طراحان گرافیکی، طراحان واسط کاربری و مدیران پروژه گرد هم می‌آیند و در توسعه پروژه‌های نرم‌افزاری و گاه سخت‌افزاری با یکدیگر همکاری می‌کنند. جوانان داستان موفق می‌شوند به سندباکس راه پیدا و ایده‌های خود را عملی کنند، اما در این راه با مشکلات بسیار زیادی دست و پنجه نرم می‌کنند. در طول این سریال، تمامی مفاهیم مربوط به یک استارت‌آپ از صفر تا ۱۰۰ به بیننده با زبانی ساده توضیح داده می‌شود و حتی برای سهولت یادگیری، سازندگان، این مفاهیم را به صورت زیرنویس هم در اختیار بیننده قرار می‌دهند. در عین حال توضیحات و راه‌حل‌هایی هم برای برطرف کردن بزرگ‌ترین مشکل بر سر راه استارت‌آپ‌ها، یعنی جذب منابع مالی نیز ارائه می‌شود. اگر کمی از داستان فاصله بگیریم و از بالا به موضوع نگاه کنیم، درمی‌یابیم که این مجموعه تلویزیونی در اصل یک کار و یک ایده فرهنگی در حوزه فناوری و اقتصاد است که به تشویق جوانان کره‌ای برای دنبال کردن رویاهای خود و راه‌اندازی کسب‌وکارهای نو می‌پردازد. سریال «استارت‌آپ» در ایران نیز دوبله شده و در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفته است.

کارخانه‌های نوآوری برگرفته از تجربه مشابه آنها در برخی کشورهای اروپا که به «استارت‌آپ فکتوری» معروف هستند شناخته می‌شوند. آنها بومی‌سازی شده و دستگاه‌ها و نهادهایی هستند که مسئولیت تولید و شکل‌دهی استارت‌آپ را بر عهده دارند و از طریق جذب و شناسایی ایده‌ها به تشکیل تیم، حمایت مالی و فنی، هدایت، راهنمایی و مشاوره دانشجویان و کارآفرینان نوآوری می‌پردازد.